

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és köz-
gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési pénzek és reclamátiók,
valamint a lap szellemi részét illető
közlemények

Feigl Gyula

kiváló címére küldendők.

XX. évfolyam.

Felelős szerkesztő és kiadó:
F E I G L G Y U L A.

34. szám.

Ünnepi utóhangok.

Lezajlottak az ünnep napjai. Az ünnep örömhangjait a mindennapi munka és küzdelem csöndes folyása váltotta fel. De ha igaz és őszinte volt ünnepelésünk, akkor maradandó hatásának is kell lennie s komoly tanulságaival buzdítólag és erősítőleg kell hatnia lelkünkre a mindennapi munka idején is; mert különben az ünnep hiú-csillogás, erő s tartalom nélkül való pillanatnyi fellobbanás volt csupán.

Ünnepelt az egész hazá. Ünnepelt a mi városunk közönsége is. Felhangzott a hála-ének a különböző templomokban. Itt fényesebb és hangosabb volt az ünnep, amott egyszerűbb és csöndesebb, annyira, hogy sokan észre sem vették; de mindenütt az volt az alaphang: Isten áld meg a hazát s nemzetet; áldd meg a királyt! —

Ebben a sivár, szkeptikus korban oly jól esik látni a szent eszmékért még lelkesedni tudó embernek, hogy valahányszor nagy és a nemzet életében jelentős eseményről van szó, valahányszor igazán ünnepelni akar a szív: mindannyiszor szinte öntudatlanul siet ahhoz a magasabb lényhez, kinek léte világít mint az égő nap, de szemünk bele nem tekinthet és hálára buzdul szíve, imára nyílik ajka a megtartó Isten iránt. Érezzük, hogy minden

mi gondolatunk, minden, még legcsillogóbb alkotásunk is semmi, ha ő nincsen velünk. Ha boldogoknak akarjuk magunkat érezni, — ha megakarunk nyugodni a sikkasztó, poros vándorúton, ő hozzátérünk; mert saját képére teremtett bennünket s nyugtalan a mi szívünk, míg benne meg nem nyughatik. Óh vajha soha ki ne vesznék szívünk-ből ez a tudat! Vajha erős hit fűzné szívünket ama láthatatlan, de örök Istenhez s a benne vetett szilárd hit hatná át egész valónkat! Nagy dolgokra önzetlen munkára, ha kell lemondásra és a jóért szenvedésre csak az képes, aki lelkiismeretében kötve érzi magát a felsőbb világhoz; míg az e világban való elmerülés, az anyagosság és önzés törpévé teszi a lelket és lealacsonyítja azok sorába, a kik csak jogokat ismernek, de kötelességeket nem; a kik csak követelnek, de nem adnak semmit, a kik törvényt, felsőséget hazát csak addig ismernek, míg mindez határt nem szab telhetetlen vágyaiknak.

Ünnepünk maradandó áldása az lenne, ha meggyőzne arról, hogy mindenekelett újjá kell születnünk lélekben, a porból tel kell emelkednünk az örökké valóhoz. Ez a lelkület tesz igaz polgárrá!

Az ünnepre következik — a munka. Jaj, ha hazafiságunkat csak az ünnepelésben mutatjuk meg.

Jaj, ha a szerint mérjük a hazafiságot, hogy k hogy, ki milyen fényesen ünnepel, ki milyen díszes szavakban hirdeti a hazá szent nevét!

Hallottad a szót: „rendületlenül” —
Midőn fölzeugri myriád ajak,
S a millió szív egy dalon hevül,
Egy lángviharban összecsapzanak? ...
Oh, értsd is a szót és könnyelmű szájon
Merő szokássá szent imádat ne völdön!

A hazának nem ünneplő, hanem munkás fiakra és lányokra van szüksége. Ünnepeztünk; — de dolgozzunk is a hazáért. Más áldozatot most úgy sem kíván tőlünk. De ezt mindenkitől elvárhatja. Nem azon kör nagyságától függ munkád értéke, melyben működöl, hanem attól a hűség-től, melyvel nagyobb vagy kisebb körödben munkálkodol! Becsület annak az egyszerű földművesnek és iparosnak, ki nehéz viszonyaink között arcának verejtékével keresi kenyerét s a mellett tiszta erkölcsre neveli gyermekeit, hogy a hazának derék fia legyenek; bizony többet tesz a hazáért, mint az, ki azt gondolva, hogy munkára szüksége nincs, apái vagyonát éli s a hazá nevét csak szájában hordja.

Sok a teendő a mi kis körünkben is. A lelkes ünnep nyissa fel szemünket, hogy lássunk s tanuljunk munkálkodni s a hű munkát — bármely téren — tisztelettel és hálával környezni! —

TÁRCA.

Katinka asszony naplójából.

... Önök, férjemmel együtt, bizonyára azt tartják, hogy ebben az esetben, a mit társnőim okulására elmondandó vagyok, én blamiroztam magam szörnyűségesen. Legyen úgy; megengedem, hogy az egyszer a férjem diadalmaskodott. Ez tudniillik az ő véleménye. Alapjában véve azonban mégis nekem van igazam.

Az egész dolog egy csekély semmisség körül forog. Egy pohár sörről van ugyanis szó, a mit az uram a szép, új asztalunkra tett. Tapasztalatlanságában ezt oly ártatlan dolognak tartotta, hogy csak ironikusan mosolygott, mikor barátságosan figyelmeztettem, hogy a nedves pohár megrontja a fényes asztalpoliturát.

Minden háziasszony, habár csak miként én, öt hét óta viseli is eme méltóságot, jól tudja, hogy az én észrevételem nagyon is helyén való volt. Nem ismerem, a ki megdöbbenés nélkül nézni tudná, mint teszi tönkre barbár férfiek egy asztallap csillogó fényét. Az asztalt egyébként férjemtől kaptam születésnap ajándékkul; kettős ok, hogy még inkább kiméljem.

Férjem tehát gúnyosan mosolygott; s hangja nagyon bántott, midőn úgy odavetöleg így szólt: „Istenem, bánom is én a politurát, mikor nekem így kényelmesebb.”

„Nem bánod?” felelém ingerülten. „Nem igen futja ám nálunk, hogy az asztalt, valahányszor te abban kárt tenni méltóztatól, újra meg újra felpolituróztassuk. Hisz’

odatehetnéd a sörödet az ablakdeszkára is!” tevém hozzá nyugodtabban.

„Ugy? úgy... te ezt természetesenek talárod... Persze, én aztán, valahányszor egy-egy kortyot inni akarok, felkeljek a kényelmes ülésű pamlagomról és el-sétáljak az ablakhoz. Okosabbat is vehettem volna neked, mint ezt az asztalt; ugyse igen illik szerény butoraink közé.” — Ezzel felkelt s odatette sörös poharát az ablakdeszkára. Hanem a szerencsétlenség már megtörtént: az asztalon ott volt az a veszedelmes karika, a nedves pohár nyoma, a mit többé eltávolítani nem lehet.

Férjem, ügylatszük, ezalatt visszanyerte jó kedvét, mert mosolygva hozzám lépett s kedélyesen így szólt: Na, Katinkám, türed el férfiasan a rettenetes fájdalomdat. A baj megtörtént: majd megtanulom, miként alkalmazkodjam rontó-bontó agglégényszkózáimmal a butorainkhoz — — —

Jókedve azonban nem tudott engem felderíteni; nem tudtam szememet levenni arról az ostoba foltról, a mely szobánk összhangját annyira megrontotta. Igen, igen telettem szórakozottan. De így nem maradhat. Muszáj valami terítőt tenni az asztalra — — —

„Szép,” mondá férjem nevetve, „ha ez megnyugtat és a békét megint helyreállítja, engedélyezem neked a terítőt.”

Hálásan néztem a jó ember szemébe, a kinek sejtelme sem volt arról, hogy én már régóta egy zöld bársonyterítőre áhítozom. Nézetem szerint nincs szebb dolog, mint egy ilyen remekdarab. Egész vig lettem erre, s bevallottam férjemnek, hogy egy zöld bársonyterítő-

val az asztal körül elkövetett megbocsáthatatlan bűnért teljesen és véglegesen kiengesztel.

A férjem nyugodtan végig hallgatott, csak a szemében volt valami sajátságos kifejezés, a mi nekem se-hogy sem tetszett. „Mibe kerül egy ilyen takaró?” kérdezé.

„A mit a kirakatban láttam, 25 koronával volt jelölve,” felelém gyorsan. De legalább is 30-at megér.”

„Hm... nem gondolnád, kedves Katinka, hogy az ilyen bársonytakaró az én ügyetlenségem miatt még nagyobb veszélyben forog, mint az asztalpolitura? Persze, míg alkalmazkodni nem tudok butorainkhoz... hm...” — Emellett oly őszinteséggel nézett rám, és — melléje ülttem volt a pamlagra — megfogta a kezemet s gyöngéden szorongatta. Egész boldog voltam.

„No természetesen, te medve,” mondám kacagva. „Igazad van. De úgy gondolom, ha egy olyan bájos himzett asztalfutót tennék a bársonyterítőre... Rózsaszínzöld alapon, mily pompásan hatna...” Es egy puszit adtam neki.

„Egy asztalfutót?” kutatta ő tovább elfogulatlanul. „Mibe kerül az afféle izé?”

„Mondjuk tíz korona. Akkor aztán már valami gyönyörű...”

„Szép. Tíz korona. Valóban nem is sok, Katinkám, egy ilyen pompás és rendkívül praktikus dologért. Hm, és hogy akarod te ezt a műremeket a körmeim érintésétől megoltalmazni?”

Nem rosz kérdés. Mire nem gondolt ez a férfi.

„Úgy gondolom, hegyibe teszünk egy egyszerű terítőt szürke vitorlavászonból...”

„Úgyan! Csak nem? Az semmi,” vágott szavamba

Dr. Wosinski István

kénes gyógyfürdője Balfon

1 órányira Szombathelytől

(Sopron mellett) 2 vasuti állomással.

A déli vasút mentén „Kóphaza Balf”, a győr-sopron-ebenfurti vonalon pedig „Balf” elnevezéssel, a mely utóbbi állomás a fürdő közvetlen közelében van. — Gyógyjavalkatok: izom és ízületi csusz, banulások, idegbajok, gyomor-, vese- és hólyag-bántalmak s főleg a női ivarszervek rendelleneségei. — A gyógyfürdő erős hegyektől körülvett, szeliktől teljesen védett kátlamban fekszik. — Gyógyhatányok: Lithium s szénasavban gazdag savanyúvíz, s kiváló szulfidforrások, kitűnő kénes vasas lap, a mely dr. Hauckó tanár vegyelem-zése szerint vasoxid mennyiségben 18 szorosra a marienbadinak, azonkívül jóval több humus savat, vasat s gyantát tartalmaz, mint a marienbadi. Legmodernebb berendezésű porozellán, ezement s lapfürdőkkel, szénasavas fürdők, hidegvízgyógyintézet, villamos víz, (Dr. Gartner módszere szerint) s villamos fenyfürdőkkel. — A lithiumos savanyúvíz s kénes vasas lap szertartása a gyógyfürdő igazgatósága által történik. — A szegényebb néposztály számára egy 100 agyra berendezett sanatorium létezik, a melyben a betegök tőlén 1 frt 08 kr., nyáron pedig 98 kr-ért teljes ellátás, gyógykezelés s a kénes asványvízfürdő használatában részesülnek. Ezen sanatorium a nagymelteságu m. kir. belügyminiszterium által 1899. évi 117.214. sz. korrendelettel az ország valamennyi törvényhatósága ak, különösen pedig a beteg-segélyező pénztárak ügyelmebe lett ajánlva. — (Gyógyásztár s posta helyben. Téli-nyáron nyitva. — A fürdő orvosa: Dr. Wosinski István. — Prospektusokkal szolgál

Ünnepünk közös volt. Nem egy egyházé, nem egy párté volt az, hanem az egész nemzeté. Együtt adtunk hálát Istennek, hogy szerettünk királyunkat hetven esztendő viszontagságaiban hosszú uralkodásának sokszor nehéz változásaiban és a reá zúduló súlyos csapások özönében mindaddig megtartotta. Együtt adtunk hálát, hogy a keresztyén vallás áldásait érdemtelen voltunk dacára sem vonta meg tőlünk. Vajjon csak az ünnep örömei közepette érezzük, hogy összetartozunk? — Vagy talán még ide is beviszszük a meghasonlásnak egyfelől a kicsinylésnek, másfelől a bizalmatlanságnak sértő hangjait? —

Nem jól van ez így! Legyen az a katolikus katolikus, az evangélikus evangélikus; de ne felejtse egyik sem, hogy mindegyik Krisztus követője akar lenni. Krisztus Urunk pedig azt mondotta: „Arról ismerik meg, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szerettek.” Legyünk tehát azon, a mire végre hitünk mindegyikünket tanít, hogy Krisztus tanítványai vagyunk!

Legyen ünnepünk utóhangjai között erős és minden egyebet túlzengő hang: a szere-
tet! — —
ph.

Gyöngyös-szabályozás.

A Gyöngyös-patak medrének szabályozásáról nemrégiben kétszer írtunk rövid néhány soros hirt. Első alkalommal privát értesülés nyomán, a második alkalommal pedig a polgármesteri hivatalban nyert információ alapján minden kihagyás, vagy hozzáadás nélkül. Nem tehetünk róla, ha a polgármesteri hivatal nem tud, vagy nem akar bővebb felvilágosítást adni, így referádánk homályos, egyoldalú nézetekre enged következtetni. Ez a körülmény alkalmat adott az egyik félnek, a bencés székháznak, hogy az ügyet teljes világításban teltárja. Molnár Béda aláírásával szerkesztőségünk levelet kapott, mely némi bevezetés után a következőket mondja:

„Az április havi rendkívüli városi közgyűlés elhatározta, hogy addig, míg az alispán által kiküldendő szakmérnök tervei szerint folyó szabályozás költségeit egy utóbbi — a költségvetéssel nyilván tisztában levő közgyűlés megszavazza, a halaszthatatlan javító munkálatokra a város felhasznál némely alapokat, úgy emlékszem 11,900 (tizenegyezer-kilencszáz) korona erejéig. A halaszthatatlan javítások miként való fogantatásáról beszélni előbb annyi volt, mint falra borsót hányni, ma, mint eső után köpenyegyet venni.

a férjem. „Lám, most egyszerre elhagy a szépségekben kéjelgő fantáziád. A legcélszerűbb, az egyetlen jó dolog! tegyünk az egész pompára egy finom kristály-üveglemezt . . .” — és bolondul kacagni kezdett.

Első pillanatra oly zavart voltam, hogy egyetlen szót sem találtam a velem üzött megmondolatlan tréfa visszautasítására. Ő felhasználta ezt a körülményt s folytatta: „Katinka lelkem! Hogy a politurát, a mely legfeljebb három koronába kerül, megkíméled, te 30—40 koronát akar sz kiadni, nem is számítva az üveglemezt, a mi okvetlenül szükséges, ha a drágaságaidat előttem biztonságba akarod helyezni. Teszek neked egy ajánlatot, kedvesem: kipolituroztatjuk az asztalt s én kötelezem magam, hogy csinálnék és illendően fogok elbánni vele . . . És most beküldünk ki . . .”

Ez lehetetlen volt. A dolog mélyen sértett engem. Az őszinteség és őnzetlen szeretet álarcá alatt ez az ember kiülegette bocsánatomat s most egyuttal felhasználja az alkalmat, hogy rajtam mulasson. Nem is kell kérdeznem, rendén volt-e ez; nem kételkedem benne, az asszonyok mind mellettem vannak. Ah! . . . engem így rászédni! Nem, ezt nem lehet neki megbocsátani.

Nem restatelem bevallani, alig tudtam sírásra való hajlandóságomat elfojtani. Ingerülten félrefordultam s dacosan mondtam: „Nem! nem akarok kibékülni, soha! Most, hogy tudom hogy te csak azt lested, mikor mondd, valami ostobaságot, a mivel a világ előtt nevetéssé tehesz . . . Hisz tudom, te ezeket mind feljegyzed magadnak . . .”

„De Katinkám! hogy gondolhatsz ilyet; hogy én az én aranyos kis ostobácska feleségemet — —” Őszinte szót akart lenni, de persze csak alakokodás volt.

„Nem, nem akarok kibékülni, soha!” Ezzel felkeltem és hangos zokogásba kitorve, átszaladtam másik szobáskánkba, melyet utánam bezártam. Így! Hadd lássa, hadd érezze, mennyire bántott engemet.

Férjem a csukott ajtó dacára is tárgyalást akart

Julius 23-án végre megérkezett a szakmérnök. Vele sem egyeseknek, sem a bencés székháznak, egyezkedni valója nem volt, sem az utóbbiaknak egymással. Az ellenkezőt állítani éppen olyan vastag tévedés, mint az a törekvés, mely a főgymnasium ügyét nem a várossal és miniszteriummal, hanem a renddel és miniszteriummal szeretné megoldatni. A szakmérnök terve szerint szükséges volna a Csizmázia-malom rétvéből egyrészt a városnak mederszélesítés szempontjából kisajátítani, hogy az ár ne zuduljon a bencések földjének, kertjének, mert az sem Csáki szalmája, egyrészt lehasítani a bencés kertből, hogy az ár el ne mossa a Gratzl-malom egész környékét. A bencés székház főnöke és Csizmázia beleegyeztek a szükséges kisajátításba. Ez a tény. Erre közbelép a város ügyésze és szinte határozatilag kimondja, hogy itt nem lesz szabályozás, védje meg mindenki a magáét.

Arról már most nem is szólok, hogy micsoda jog, jelfogas és jogtisztelet éppen az ügyész részéről a közgyűlés határozata mellett ilyen önkényes álláspontot foglalni és foglaltatni el; arról sem érdemes beszélni, hogy az árvíz csak a magistratus nem törődése meg primitív ismeretei mellett rombolhatott így: arra azonban már felhívom mindenkinek figyelmét, hogy a város ne valljon azzal kárt, hogy a megkezdett partvédő munka ennek a víznek, mely ár idején nem tért meg a bőrében, még szűkebbre szabja a bőrét, vagy mástól szedjen el területet.

E helyreigazításra pedig nem a bencés rendnek volt szüksége, mely a várossal szemben eddig nem játszhatta a lekötöztetett szerepét s mindig hajlandó a lekötöztetőt játszani, hanem a szemeknek, hogy lássanak.

Tisztán és kizárólag a város java, az igazság szeretete és egyéni meggyőződésem kifejezése iratta velem a helyreigazítást.

Így szól Molnár Béda levele, melyet leköltöttünk ama meggyőződésben, hogy a város mint érdekelt, tárgyilagosságnak és helyesnek találja a közleményt, tehát nincs kényszerítve arra, hogy helyreigazítást adjon.

Mi újság?

— Szajbely Gyula Párisban. Kerületünk országgyűlési képviselője, Szajbely Gyula udvari tanácsos az elmúlt szombaton betegezte kuráját Dreiszker dr. községi vizgyógyító-intézetében s innen haza tért Rohoncra honnan a hét elején. Budapesten keresztül, négy heti tartózkodásra Párisba utazott.

— Rhorer László miniszteri osztály-tanácsos, ki hetekkel ezelőtt nagy betegesen érkezett Dreiszker József dr. vizgyógyító-intézetébe a múlt héten távozott Kőszegről. Kurája meglepő eredménnyel végződött; annyira összeszedte magát a pár hét alatt, hogy az intézet orvos-tulajdonosának meleg szavakban fejezte ki elismerését és köszönetét.

— Katonai hírek. Galliena Alajos őrnagyot, a községi katonai areáliskola tanárát hasonló minőségben St.-Pöltenbe helyezték át. — Schlesinger Sándor vadászfőhadnagyot, a katonai areáliskolánál ideiglenesen alkalmazott segéd-tanárt rendes tanárrá nevezték ki.

— Beteg polgármester. Tipka Ferenc polgármester pár nap óta gyengélkedik s szobáját őrszi. Hivatalában August János városi jegyző helyettesíti.

kezdeni velem, de én nem adtam neki feleletet. Csak egyszer akartam szólni, midőn ünnepélyesen megígérte, hogy megveszi azt a bizonyos zöld bársonyterítőt, az asztaltutót és az üveglemezt. De az „üveglemez” említésére megint csak kacagni kezdett; pedig hát ő maga csinálta azt a rossz viccet. Erre aztán rája se hallgattam többé.

Hogy jó uram ily körülmények közt nem sokára felhagyott azzal, hogy az ajtónak patetikus szónoklatokat tartson, az magától értődik. Csak egy óra mulva kopogott megint. Emlékeztetett arra, hogy vele a színházba menjek. Referálni akart lapjának (6 t. i. újságiró) a mai előadásról. Szinte szükségét éreztem, hogy őt megboszantsam, azért ajtónyitás közben igen hidegen úgy nyilatkoztam, hogy az új vígjáték előadásával mit sem törődöm, s inkább óhajtom, az estét nem férjem társaságában tölteni.

Céomat tökéletesen elértem. Férjem igen boszus volt, ámbar haragját közömbös arccal palástolni iparkodott.

„Jó,” mondta látszólag nyugodtan. „De egyet megmondok. Olyan vagy, mint egy gyerek, a mely lemond egy élvezetről, csakhogy szüleinek, kik őt rendre utasították, fájdalmat okozzon.

„Oh!” feleltem épy oly nyugodtan, „egy cseppet sem érzem magam rendreutasítottnak, a mint te az illetlen és bántó tréfadat szépitgeted. Végére is nem én rongáltam meg az asztalt, s ha valakit illetett a rendreutasítás, úgy . . .”

„Igenis, — vágott ő közbe — úgy csakis én voltam az. Persze! hahaha! Na nem bánom! Azért én a színházban kitűnően fogok szórakozni — —”

„En is — a m a m a n á l,” mondtam könnyedén. „Igazán kíváncsi vagyok miként vélekedik ő a te tréfadról — —”

A férjem elpirult s kelleetlenül így vélekedett: „Ugy, úgy . . . a m a m a. Annak ugyan nincs semmi érzelme a kedélyeskedéshez . . .”

— Rendkívüli közgyűlés. A városnak ezidei költségvetését tárgyalta újból a csütörtökre egybehívott rendkívüli közgyűlés. Waisbecker János telebebeszése ugyanis az alispán utasította a várost, hogy a kifogásolt teteleket újból tárgyalja. A tanács három napig dolgozott a költségvetés revizálásán s miután munkájával elégszült, javaslattal felszerelve a közgyűlés elé terjesztette. Mintegy nyolc városi képviselő jelent meg a közgyűlésen s ezek egyhangulag elfogadták a tanács javaslatát. A potádó zó lett volna az előirányzat szerint, de beleszámítva az eddigi rendkívüli kiadásokat ez a százelek 31-re emelkedett s a tanács ennyiben állapította meg az idei potádót. Számokban kitejéve az idei kiadás 178,931 korona 95 fillér, (tavál 176,544-84 korona) a bevétel 155,978 korona 20 fillér (tavál 152,730-18 korona), a feledetlen hiány tehát 23,811 korona 66 fillér, mely összeg 31%-os potádóval van fedezve. A közgyűlés elfogadta a költségvetést teljes egészében s Waisbecker János városi képviselő is csak itt-ott tett rövid felszólalásokat, aki különben mindenbe beleegyezett, csupán a bikák és lovak takarmány szükségletét óhajtotta részletesen precizirozni. A közgyűlés azonban ezt teljesen tartotta, amibe azután a felszólaló városi képviselő is belenyugodott.

— Becsi dalosok Kőszegen. Egyik előző számunkban neuregen jeleztek, hogy a becsi „Kamm und Fächermacher” dalosegyesület kirándulást tervez Kőszegre s itt a Konkordia-val hangversenyt rendez. Mint értesülünk, a becsi dalosok szeptember 8-án és 9-én tényleg Kőszegre lesznek, számszerint harmincöt. A műsor tizenegy számból áll, koztuk egy magyar dallal. A becsi dalosok néhány évvel ezelőtt már voltak Kőszegen s az itteni kollegák vendégszerető fogadtatása nagyon kellemes emlékeket hagyott hatra a bécsiekben, a kik, ugy-látszik ezuttal is szívesen ragadtak meg az alkalmat, hogy pár kellemes órát töltsenek városunkban.

— Tűzoltó-mulatság. A tűzoltó-egyesület mai nyári vigalma délután 5 órakor kezdődik a sörházkertben. Kedvezőtlen idő esetén este 8 órakor a balház kistermében tartják meg a tancvigalmat.

— Gazdasszonyok panasza. A községi hetivásárok legilletékesebb bírálói kétségen kívül a gazdasszonyok, a kik most panaszkodnak. Van a városnak egy utcasopró embere, ki arról nevezetes, hogy mindig akkor és ott seper, a mikor és hol legalkalmatlanabb. Nemrégiben Frigyes kir. herceg szemébe vágta az utcaporát, mikor az végig hajtattott a főtéren, utabban meg azt eszelte ki, hogy a hetivásárok alatt a túrót, tejfelt s egyéb élelmi cikkeket söpri tele porral. Beszélhetnek neki a kofák akármit, hogy vásár előtt, vagy után söpörjön, de ne éppen a legnagyobb forgalom alatt; a jó ember elereszti füle mellett a tiltakozásokat s annál inkább kavarja a portellót. A közönség köréből is rászóltak már néhányan, de eredményt csak annyiban értek el, hogy egy rövid goromba feleletet dugtak zsebre. Érdekes volna tudni, hogy a városban ki parancsolhatna az utcaseprőnek!

Csatorna ügy. A városi tanács folyó hó 19-én tartott üléséből felszólítja a háztulajdonosokat, hogy a kik a pámer-utcai új főcsatornához a levezetésekét még nem építették ki, szeptember hó végeig intézkedjenek.

— Ajánlat aszfaltozásra. A magyar aszfalt-részvénytársaság ajánlatot tett a városnak aszfaltozási munkálatokra. A tanács időszerűtlennek tartván az ajánlatot értesítette a társaságot, hogy nem reflektál rá.

— Viharagyuk. Az idén már aligha veszik hasznát annak a tizennyolc acél-tölesérnek, de a közöhségnek legalább megtelettek, amiért még az idén beszerették őket. 3948 koronába került az egész felszerelés, 200 löveggel együtt. A fabódékat most készíti Paller András ácsmester.

„Ah! te ezt csak kedélyeskedésnek nevezed?” vágtam közbe sértődötten. Tréfálódzásnak ezt a mama persze — —

„Katinka!” rivált ő rám, „sokszor s ismételtén kértelek téged, intézzük el pörös ügyeinket magunk; ne szaporítsa az elkeseredést egy harmadik személy . . . Kérlek szépen,” folytató lágyabban, „légy eszednél, Katinka.”

Nekem pedig addig semmi okom sem volt, hogy eszemnél legyek, a míg ő boszankodott, ha én — nézete szerint — nem voltam eszemnél. „Már én elhatároztam, hogy mamát meglátogatom.

Nem felelt, hanem vállvonogatva elfordult. Vissza-mentem a kis szobába, hogy öltözködjem.

Öltözködés közben, az igazat vallva, nem igen örültem a győzelmemnek. Az a tudat, hogy férjemet megboszantottam, még sem elégitett ki annyira, mint vártam. Sokkal, de sokkal szebb volt, ha békében éltünk s ketten szeretttük egymást, ha együtt vívtuk a létért való küzdelmet, a melyben szegény férjem lakadatlan szorgalmával minden bajt kicsinylő vig kedélyével egymásra nyerte az apróbb győzelmeket.

De engedhettem-e, most? nem kellett volna-e attól félnem, hogy örökké ostobának tart, mert egyszer rászédhetett. Nem, az nem lehet. Bizonyos respektusának kell lennie előttem. No, csak várjon . . .

Ilyenféle gondolatokkal voltam eltelve, miközben toalettet csináltam. Egyszerre, ép a ruhaderékba bújtam, gyöngén felsikoltottam.

Nagy ég! No, erről egészen megfeledkeztem . . . hah! Ez a boldogtalan ruhaderék! a melyet hátulról kellett begombolni, s a melyet soha idegen segítség nélkül bekapcsolni nem tudtam.

Ha sejtettem volna, hogy férjem oly súlyosan megsért, itt marasztaltam volna öreg takarító-asszonyunkat, míg telöltözködtem. S most nem kellene kérni férjemet, hogy szánjon meg engem . . .

A ki valaha hasonló helyzetben volt, elképzelheti

— **Áthelyezés.** Glósz Ferenc honvéd főhadnagy kezelőtiszt Nagyváradra helyeztetett át.

— **Halálozás.** *Leány* Lajos vármegyei számvevő folyó hó 22-én, 38 éves korában elhunyt Szombathelyen. Temetése folyó hó 24-én ment végbe nagy részvét mellett, melyen Kőszegről is többen vettek részt.

— **Iskolai értesítés.** A községi államilag segített községi polgári fiú- és leányiskolában az 1900/1901 tanítási évi beírások szeptember hó 1-én és 2-án mindenkor délelőtte 8—11-ig eszközöltetnek. A felvételi és javító vizsgálatok augusztus 29-én délután 2 órakor, a magánvizsgálatok augusztus 30. és 31-ikén délelőtt 8 órakor veszik kezdetüket s ugyanazon napokon be is fejeztetnek. Az iskolai rendes oktatás szeptember 3-án kezdődik. *Az igazgatóság.*

— **Talált tárgyak.** Mult héten egy függőkkel ellátott karperec és egy darab arany-fülbevaló találtatott. A jogos tulajdonos megfelelő igazolás mellett a rendőrkapitányságnál átveheti.

— **Elégtelenül bérmentesített levelek.** Az osztrák postaigazgatás már ismételtelen felszólalt a Magyarországból Ausztriába elégtelenül bérmentesítve feladott levelezőlapok nagy száma miatt. Újabban eszközölt feljegyzések szerint egyedül a bécsi központi levélkézbesítő hivatalhoz hat hét leforgása alatt 35.260 elégtelenül bérmentesített levelezőlap érkezett Magyarországból. Ezen hibás bérmentesítés azon körülménynek tulajdonítható, hogy a közönség a folyó évi január hó 1-ével életbe lépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe s Ausztriába szóló levelezőlapjait még most is 5 fillér helyett 4 fillérral bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételtelen közöljük, hogy a külföldre szóló egyszerű levél díja 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér; Ausztria, — Bosznia, — Hercegovina, — Németország, — Serbia — és Montenegróval való forgalomban pedig a levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér.

— **Beírások.** A beírások az *iparos tanonciskolában* szeptember hó 2-dikára és 9-dikére eső vasárnapokon délelőtt 9—12-ig fognak eszközöltetni az iparos tanonciskola rajztermében. Az intézetbe újonnan lépő tanulók iskolai bizonyítvány-illetőleg felvételi vizsga alapján a többiek pedig 1899/1900-ik tanévben felmutatott taneredmény szerint fognak a megfelelő osztályokba felvétetni. Az iparosmesterek és szülők figyelmeztetnek, hogy a fenn kiírt határidőn túl való késés, mint igazolatlan mulasztás törvényszabta büntetés alá esik. *Az igazgatóság.*

— **Iskolai beírások.** A jövő tanévre szóló iskolai beírások az *evang. felsőbb leányiskolában* szeptember hó 1. és 3. napján eszközöltetnek az intézet irodájában, mindenkor délelőtt 9—12-ig.

— **Felvétel az orsz. színművészeti akadémiába.** Az országos m. kir. színművészeti akadémián a beírások az előkészítő osztályba szeptember hó 6—7-én, az akadémia I. és II. osztályába pedig szeptember 8-án tartatnak meg d. u. 3 órától kezdve. A országos m. kir. színművészeti akadémiába való felvételhez megkívánatnak: a) Szinpadias, csinos alak. b) Tiszta kiejtésű, csengő hang. c) Kifejlett testi alkotás mellett (melyről az intézeti orvos ad véleményt) legalább 18 éves kor a férfiaknál, legalább 16 éves kor a leányoknál, mi hiteles okirattal bizonyítandó. d) Anyai műveltség és iskolai képzettségről való bizonyítvány, a mennyit e korban minden művelt ifjútól megvárhatni, különösen a magyar nyelvtan alapos ismerete. e) Szülői vagy gyámi megegyezés. A mely jelentkezővel ezek nem személyesen jelennek meg, megegyezésüket hiteles iratban tartozik az illető felmutatni. f) A jelentkező úveudék csupán a valóságos és törvényes családi nevével irathatja be magát. g) Jó magaviseletről szóló erkölcsi bizonyítvány, mely

s méltányolja rémületemet, kétségbeesésemet, a mi annál kinzőbb volt, mert felette nevetségesek tetszett. Ott állottam, én, a modern asszony, ellátva magasabb tudományos képzettséggel (térjehemenetelemig tanítottam t. i.), ott álltam gyámoltalanul ama semmisséggel, a mit ruhaderékek neveznek; gyámoltalanul, mert a kegyetlen divat azt kívánja, hogy a gombok hátul legyenek. Ime, a férjemmel végeztem s ezzel az ostoba ruhadarabbal nem tudok végezni. Ha még válogathattam volna! De egyetlen jó ruhadarabom volt; a másikon most dolgoztam. Idegesen babrálgattam a gombokkal, de hiába. Nem ment sehogy sem

Leginkább az bosszantott, hogy a szomszéd szoba felől idehallatszottak térjem lépte, a ki valóságban engem várva, türelmetlenül fel-s alá járkált. Valóságos düh fogott el a szerencsétlen ruhaderék ellen. Könyekben törtem ki és szinte megtelekedtem házasságunk bajáról. Biztosan így volt, mert különben alig borultam volna zokogva férjem nyakába, ki ép a bánatom tetőpontján a szobába lépett.

Valósággal megijedt a gyöngédségnek ezen épen nem időszerű kitérésére. „Gyermek“, kérdé aggódva, „mi bajod? Beteg lettél, hogy megsértettelek?“

„Ah, te ember“, zokogtam én, ha egy másik ruhaderék volna, mit egy magam felhuzhatnék, sohasem bocsátanék meg neked, soha!“ Panasgom közepette hangosan kacagnom kellett „Hanem most segíts, gyorsan!“

Úgy tett, mintha komolyan venné a dolgot s első feltételt azt szabta, hogy őt a színházba elkísérem. Mikor ezt a feltételt elfogadtam, valami indiai győzelmi csatakiáltástéllét hallatott s másik feltételnek azt kívánta, hogy soha más derekat ne viseljek, csak . . . hátul gombolót — — —

S a derék még egyszer-másszor kitűnő békítőszerek bizonyult. Ajánlom is minden hölgynek a legmelegebben.

vagy iskolai bizonyítvánnyal, vagy hatóságilag, vagy ismert egyének aláírásával mulhatlanul igazolandó. h) Minden újonnan jelentkező az előkészítő osztályba csak próbaidőre vétetik fel; ennek leteltével újabb vizsgálatnak vettetik alá. A fűlvétel tehát nem végleges, a letelt próbaidő után a tehetségtelen, vagy hanyag növendék elbocsátatik. i) A belépő új növendék 2 korona beíratási díjat s 10 korona felvételi díjat, valamennyi növendék pedig 2 korona beíratási díjat, azonkívül 60 korona tandíjat, tartozik 2 részletben, u. m. szeptember elején és február 1-én előre fizetni. j) Minden fűlvett növendék tartozik szülőivel, vagy gyámjával együtt az eléjük terjesztendő kötelezvényt aláírni. Bővebb értesítést az int. igazgatósága (Kerepesi-út 1. sz. III. em.) készséggel ad. *Az igazgatóság.*

— **A Nemzeti Zenedében** a növendékek beírása f. évi augusztus hó 30-ától bezár. szeptember hó 5-éig az intézet helyiségében (Budapest IV. Újvilág utca 14. sz.) naponként délelőtt 9—12 óráig történik. Ezen időn túl csakis külön igazgatói engedély alapján naponként délután 3—5 óráig. Mindkét nembeli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, czimbalom, hártá, az összes vonos- és fűvő-hangszerek, továbbá az összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és esztétikai tanszakokba, a vonosnégyes és zenekari iskolába, valamint az egyházi zene- és lythurgiai tanszakokba is. Beíratási díj 12 korona. Budapest 1900. évi augusztus hó 20-án.

Bartay Ede,
kir. tanácsos, a „Nemzeti Zenede“ igazgatója.

— **Anyakönyvi statisztika.** A községi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési- és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.
Augusztus 17-én. Háni János s Kásás Rosalia, fia László, r. k.

Aug. 17-én. Freiburger József s Schlapfer Franciska leánya, Mária, róm. kath.

Aug. 19-én. Flasch József s Károly Teréz fia, István, róm. kath.

Halálozás.
Augusztus 19-én. Csizmazia Márton, korcsmáros, róm. kath., 33 éves, tüdőgümőkör.

Aug. 23-án. Preininger Mátyás, róm. kath., 2 hónapos, gyengeség.

Aug. 23-án. Schlaffer Jánosné szül. Weisz Karolin, szőlőművesné, róm. kath. 73 éves, agyvérömleny.

— **Hirdetmény.** Mindazon szőlő birtokosok, kik a boritaladó kedvezményt igénybe venni óhajtják, felhívattak, hogy eziránti igényeiket a törvény értelmében folyó évi szeptember hó 15-ig a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák ideje alatt bejelentésk.

Kőszeg, 1900. Augusztus hó 24-én.
Auguszt János,
polgármester helyett.

— **Hirdetmény.** Ezenel közzé teszem, hogy a községi közigazgatási tanfolyamok egyike folyó évi szeptember első napjaiban Szombathelyen fog megnyitattani. A felvétel végett szeptember 1—5-ig bezárólag a tanfolyam igazgatójánál (Vármegyeház) szóval vagy írásban kell jelentkezni. A felvételi feltételek hivatalom iktatójában betekinthetők.

Kőszeg, 1900. Augusztus hó 25-én.
Tipka Ferenc,
polgármester.

Nyilatkozat.

Alulírott kijelentem, hogy nagyon távol volt tőlem az a gondolat, hogy én az igen tisztelt társaságot, — a mely Kőszegről f. év augusztus hó 20-án Kirchschlagban a Honi-g-féle vendéglő-kertben azzal a szándékkal jelent meg, hogy ott egy kis társas-mulatságot rendezzen — semmitféleképpen megsérteni szándékom nem volt s miután én ezen megdölgötlan és térfiatlan gyalázatos eljárásomért a legmélyebb sajnálatomat kifejezem, hajlandó vagyok ezen az uton mindazon hölgyektől s uraktól bocsánatot kérni.

Kőszeg, 1900. augusztus 23.
Bründl Gyula.

Különféleik.

* **Dohányzó nők.** Az orosz udvar hölgyei közt nagy meglátkozást keltett Alexandra Feodorovna cárné amaz óhaja, hogy az udvarhölgyek ne dohányozzanak. A hagyományt sérti ez az óhaj, mert a cár birodalmában legrégibb idő óta füstölnek a nők. Mária Feodorovna, az özvegy cárné, továbbá leuchtenbergi nagyhercegné és hercegné imádják a cigarettát és az orosz társadalomban éppen nem kivétel az a hölgy, aki dohányzik. Egyébként Europa összes udvarainál kedvelik a cigarettát női körökben is. Thyra hercegné, az özvegy cárné testvére, Henrik porosz hercegnéje aki hesszeni hercegné és a mostani cárné nővére, Mária Krisztina régens-királyné, a párisi grófné, a portugáli és a román királyné cigarettáznak. Erzsébet királynénk sem vetette meg a szívarkát. Főlemlíthetjük különösen Wittelsbach Máriát, a nápolyi királynét, aki tevékeny részt vett Gaeta védelmében. Férje gyalogsági ezredének egyenruhájában indult a küzdelembe és közben cigarettázott. A cigarettázó nők száma nem Franciaországban a legnagyobb, hanem inkább Oroszországban, ahol a hölgyek a férfakkal vetélkednek a cigarettá-szívás művészetében. Az orosz nők befolyása érvényesül a francia hölgynél. A második császárság alatt a spanyol befolyás volt érezhető: a császárné környezetében majdnem minden hölgy dohányzott, különösen Pourtales asszony tűnt ki e téren. Rattazi de Rute asszony ekkor szokta meg a dohányzást. Lezay-Marnesia grófnó, a császárné udvar-

hölgye, naponkint egy csomag komisz-dohányt (kapadohányt) szitt el. A császárné is dohányzott, „mais avec une très grande discrétion“, mig III. Napoleon egyike volt a legszenvedélyesebb dohányzóknak. A császári pár szerette a teával nedvesített cigarettákat és sokan utánozták izlésüket. Manapság minden demokratizálódik; légió a dohányzó nők száma nálunk Magyarországon is, hol inkább a cigarettá divatos, nem mint XIV. Lajos alatt a pipa. Hollandiában most is akad akárhány derék családanya, aki rengeteg pipákból füstöl.

* **Szürke história.** Két fiatal leány (testvérek) együtt élt egy közös szobácskában, Bécs egyik olcsó külvárosában. Haschke Luiza és Stefánia egy kölcsönkönyvtárban voltak alkalmazva és reggeltől estig tartó nehéz munkájukért harminc forintot kaptak összesen. — Két fiatal, csillogásra termelt leány a ragyogó világ városban megelégedetten élt ebből a hihetetlenül kevés pénzből is. A többi leányok tudták a módját, hogy hogyan szerezhet sok pénzt fiatal leány nehéz munka nélkül is. Ők azonban nem barátkoztak seukivel, — egymásnak voltak barátai, vigasztalói, élettársai. — Történt azonban, hogy a kölcsönkönyvtár gazdát cserélt és az új tulajdonos elbocsátotta őket. A két testvér bejárta az egész várost, hogy munkát találjanak, — de becületesen munkát nehezen talált két fiatal leány. Másfélét pedig nem akartak. — Bezárkóztak szobájukba és lassacskán, fukarul éldegéltek abból a kevésből, amijök volt még. Amikor az is elfogyott, akkor kézen fogták egymást és egy szép alkonyaton sok-sok fényes utcákon keresztül kimentek a Duna partjára. Ott egy kötéllel egymáshoz kötötték magukat, összeülekeztek és beleugrottak a Dunába — Másnap a matrózok két fiatal leány holttestét fogták ki a vízből. A kötél kioldódzott már, de a karjaik akkor is egymásba fonódtak.

* **Egy községi bíró hivatalos jelentése.** Napvilágot látott egy felső-magyarországi megyében és szól ekképen: Bejelent v é n y. Hát bizony a baj mindig baj, má meg itt a disztó megbetegülés, pedig tavaj is sok esetet, ámbár ne eset vóna, holot pedig az sertés ára disznómód lement, no de ha így lesz, mint az községembe is, tessék elhinni, mindennap 10iz 10izen 2 elesik, nohát az igaz, hogy man lám egy uemtréfa, hát kidoboltattam az egész köségbe dobszó útján, hogy ámbár vásárok vagyunk és vagyon, rédiát senkinek se adok, már a tisztelemő úrnak csak kompellálna, de hát az törvény tiltja, hát hiába, no hát az igaz, nem is kért ü, nem tudom nem vóna e jó úgy mint a mult esztendőbe, az ólakat diferenciával meglocsolgatni, de azért ha oda vetődik az állatorvos úr hát tesék kiküdüi hát bizony így vagyunk itt, tekintetes főszolgabíró úr, tisztelettel betérjesztem L. J. k. bíró.

* **Kollégák között.**
Orvos: Nem értem magát, majster uram, hogy oly sokat számít ezekért a javításokért.

Czipész: A doktor úr árai még nagyobbak, pedig szintén csak javításokat végez.

Selyem-Blousok 2 frt 40 krtól

feljebb 4 méter! póstabér és vámmentesen szállítva! Mintak póstafordultával küldetnek; nemkülönbek fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. u. L. údv. szállító) Zürichben.

Vegyesek.

— **Erősebb a betegségnél.** Igen érdekes hírt tudat velünk Landauer J. ur Szentéről, s mi sietve közöljük, hogy buzdító s bátorító példánl szolgáljon azoknak, kik mint Landauer úr, ily rettenetesen fájdalmas bajban szenvednek. A gyomorhajosok igazán sajnálatra méltók, mert kevés betegség van, mely olyan óriási fájdalmat okoz és ezen kívül még az erkölcsi életre is károsan hat. A gyomorhajalóm elveszi az étvágyat és a rendetlen emésztés, a mely súlyosan nehezedik a gyomorra, a vérkeringést zavarja, faldoklást, heves főfájást és gyakran bélyuglást okoz. Az általános gyöngeség oly mértékben vesz erőt a betegben, hogy ha a vér valami módon nem találja meg régi ellenálló képességét, komoly bajok állhatnak be. Landauer úr megtalálta a gyógyszer, mely borzasztó gyomorhajából gyógyítottta. Williams doktor Pink-pilulái, melyek a leg-tökéletesebben gyógyítják a gyomor- és bélbajokat, a vérszegénységet, a sárgaságot, neuraszténiát, reumát, neki teljes gyógyulást nyújtottak.

— A Pink-pilulákat használtam s egészségem annyira helyreállt, hogy nem hagy kívánni valót. A legborzasztóbb gyomorhajában szenvedtem, de ez a gyógyszer erősebb volt a rajtam uralkodó bajnál. A használat idejének arányában folytonos javulást éreztem s meg vagyok győződve, hogy a hideg tüdőm, melyeket a gyógyulás idejére ajánlottak, szintén nagyban hozzájárultak gyógyulásomhoz. Ha valaha bajom visszatérne, rögtön a Pink-pilulákhoz fordulnék.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárban, Budapest, Király-útca 12.

Közgazdaság.

) A lecsapolás befolyása a talaj termékenységére. Ismeretes, hogy a növényzet víz nélkül meg nem élhet. Az képezi éltető elemét s ha megfelelő mennyiségben nem áll rendelkezésére, fejlődése menetében megakad. A víznek ezen fontos szerepe teszi kötelességévé minden gazdának azt, hogy földjének vízkészletét növelje, illetve annak kiszáradását a lehetőségig megakadályozza. De másrészt az is ismeretes, hogy a víznek túlságosan nagy mennyiségben való jelenléte ép oly baj, mint a vízhiány. Ideig-óráig kibírja ugyan a növény úgy a vízhiányt, mint a vízbőséget, azonban ha ezen utóbbi állapot sokáig tart, úgy megsínyli azt, mert a vízenyos talaj nagyon hideg, rajta a növények fejlődése hosszú, a levegőnek a talajba való jutása meg van akadályozva, a savanyú humusz képződésre alkalom nyílik s mindez együtt véve a növény elcsenevedését, sőt teljes kipusztulását vonja maga után.

A vízenyos talajok javítása tehát a talaj termékenységének fokozása céljából elkerülhetetlenül szükséges feladat, annál is inkább, mert a mai gazdasági viszonyok között soha figyelmen kívül nem hagyható jelszó gyanánt kell tekiutenuk azon mondást, hogy két kalászt termeljünk ott, a hol eddigelé csak egy is alig termelt meg.

Kérdés azonban, hogy akkor, a midőn vízenyos területeink javítását lecsapolás által tervbe vesszük, ezen lecsapolás nem lugozza-e ki a növényi tápanyagokat s nem von-e el a földtől oly vízmennyiséget is, a melyet a növény még hasznára tudna fordítani.

E kérdéssel szemben eddigelé általánosságban azon felfogás uralkodott hogy a lecsapolás a földnek nincsen ártalmára, amennyiben azzal egyrészt csakis az ártalmas vízföldölészt távolítjuk el s nem az összes vízkészletet, másrészt a növényi tápanyagok kimosását, kilúgozását elő nem idézhetjük, mert a talaj fontosabb növényi tápanyagokat absorbeálni, lekötni, visszatartani képes.

Az újabb kísérletek ellenben e felfogást csak részben igazolják. Azt mondják ugyanis kutatóink, hogy a felesleges nedvesség eltávolítása szükséges ugyan, de másrészt az sem tagadható, hogy azzal nemcsak a talaj tápanyag készletét csökkentjük, hanem több vizet is távolítunk el, mint a mennyi szükséges, illetve megengedhető volna.

A mi az elsőt t. i. a tápanyagkészlet kilúgozását illeti, arra nézve megjegyezhetjük, hogy az sem a kálcium, sem a foszforsavra, sem az ammoniakra nem vonatkozhatik, mert ezen tápanyagokat a föld igen nagy erővel abszorbeálja és védelmezi a kimosás ellen; ellenben vonatkozik a salétromsókra, a melyeket egy kiadós eső tekintélyes mennyiségben lugozi ki s különösen akkor, midőn a föld nincsen növényzettel borítva.

Hogy ezen veszteséget — a mely némelykor igen nagy lehet — elkerülhessük, tanácsos a lecsapolásra berendezett földeken az aratás befejezésével azonnal oly növényeket termelni, melyek az ottlévő salétromsókot felveszik s aztán ezeket zöldtrágya gyanánt alászántani. Ez alászántás által azon salétromnitrogén a mely egyébként kimosódott volna, visszatartjuk s bár nem salétrom alakban a következő növény rendelkezésére bocsájtjuk. A talaj termékképességének javítása céljából tanácsos lesz továbbá a területeket részint közvetlenül a vetés előtt, részint fejtrágyaként nitrogén — főleg salétromtartalmú trágyákkal kis mértékben trágyázni.

) Méhészek és gazdák figyelmébe! Az „Országos Méhészeti Egyesület” az egyesület tagjainak a következő kedvezményeket nyújtja: Ingyen, tehát minden díjazás vagy provisió nélkül értékesíti méz- és viasztermévényeiket (a mult 1899.) évben közel 1000 méter-názsa eladását közvetítette; jó és igen olcsó méhkap-tárakat és méhészet eszközöket szerez; szükség eseté-ben ingyen kölcsönöz mézszállító edényeket; mindentéle méhészeti ügyekben felvilágosítással és szaktanácsal szolgál; méhészeti könyveket díjtalanul kölcsönöz és az egyesületnek havonta megjelenő szakközlönyét ingyen és bérmentve megküldi.

Mindezzert az egyesületi tagok csupán évi 4 ko-rona tagsági díjat fizetnek.

Bélelési nyilatkozatok az egyesület elnökségéhez, Budapest, IX., „Köztelek” címzendők.

Lapunk egyes rovatait, a hír-rovat kivételével, mindenkor szombaton délbén zárjuk le.

Piaczi árak.

Buza	100 kilo	15.80	kor-tól 16.—	fill.
Rozs	"	14.—	"	14.08
Arpa	"	14.40	"	14.50
Kukoricza	"	14.40	"	14.10
Zab	"	10.60	"	10.70

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal				
Közép-európai idő.	reggel	d. e.*	d. e.	d. u.	este**
Kőszeg	4 ⁵⁵	7 ⁵⁵	11 ⁵¹	5 ¹⁰	8.40
Lukácsháza (m. h.)	5 ⁰⁸	8 ⁰⁸	12 ⁰⁴	5 ²⁴	
Német-Genes (m. h.)	5 ²⁴	8 ²⁴	12 ²⁰	5 ⁴⁰	
Szombathely erk.	5 ³⁹	8 ⁴⁰	12 ³⁴	5 ⁵⁵	9.25
Szombathely ml.	6 ⁴⁵	11 ⁰⁰	3 ¹⁵	7 ⁰⁵	10.10
Német-Genes (m. h.)	7 ⁰¹	11 ¹⁶	3 ³¹	7 ²¹	
Lukácsháza (m. h.)	7 ¹⁶	11 ³¹	3 ⁴⁶	7 ³⁶	
Kőszeg erk.	7 ³¹	11 ⁴⁶	4 ⁰¹	7 ⁵¹	10.55

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

**) Június 1-től szept. 15-ig vasár- és ünneppnapokon közlekedik.

Szombathelyről indul:

	éjjel	regg.	d. u.	d. e.	este
Bécs felé:	ind. 4.— évk. 8.54	5.52 9.15	9.04 1.40	2.14 5.35	4.40 8.10 9.35 11.50
Kanizsára:	ind. d. e. 11.07 évk. 1.35	d. u. 2.14 4.08	este 7.04	éjjel 10.05	12.51 8.43
Budapestre:	ind. regg. 9.08 évk. 2.05	d. u. 12.40 gyv. 7.15	éjjel 11.— 9.15	éjjel 2.50 7.25	1.15
Úracska:	ind. regg. 6.06 évk. 10.30	d. e. 11.10 9.36	d. u. 8.16	este 6.09 7.35	8.59
Rumföld:	ind. d. e. 9.25 évk. 10.32	d. u. 6.25 4.32	este 7.20 6.27		
Pozsonyba:	ind. reggel 4.40 évk. 11.30	d. u. 12.20 (Csorna) 3.10	d. u. 8.05 (Pozsony) 8.53		
Pinkafőre:	ind. reggel 6.14 évk. 9.14	d. u. 3.20 6.22	este 7.15 9.58		
Szeke-szabvárra:	ind. reggel 2.50 évk. 8.22	d. u. 12.40 6.08			

Keil-Lakk

(Glasur),

legkitünőbb mázólo szer puha padló számára.

1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Padló-fényesítő,

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearányozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Unger József-nél Kőszegen.

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a helyben, Táblaház-utca 31. szám alatt volt

„könyvkötészetemet”

nugusztus 1-étől kezdve a Rajuis-utca 22. szám alá (belváros) helyeztem át.

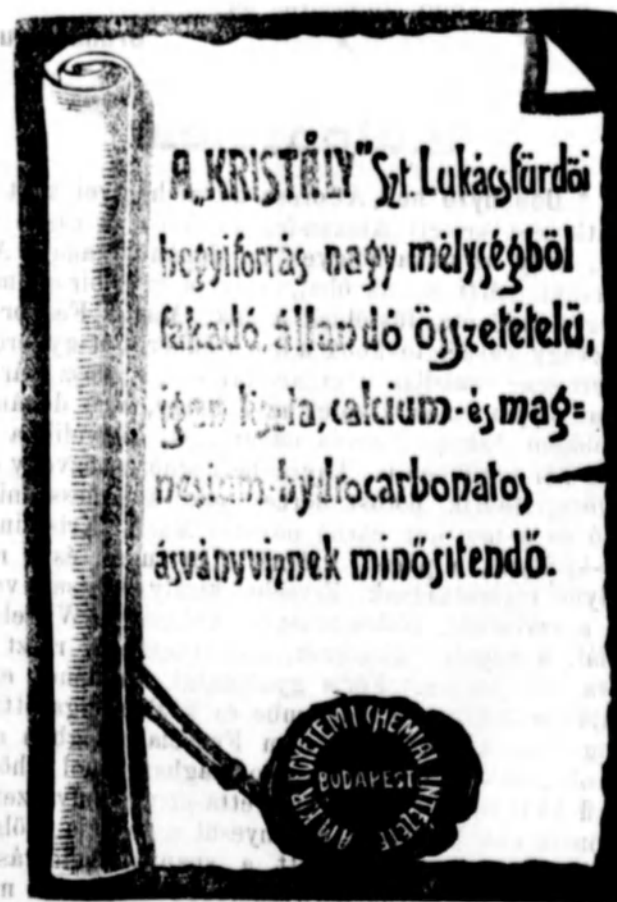
Írányomban mostanig tanusított becses bizalmukért legmélyebb köszönetemet kifejezve, szíveskedjenek azt jövőre is számomra ugyanazon mértékben fentartani.

Törekvésem oda fog irányulni, hogy **szolid kivitel, olcsó árak** által a n. é. közönségnek további pártfogását kiérdemeljem.

Kőszeg, 1900. aug. hóban.

Mély tisztelettel

Kremszner K. Pál,
könyvkötő.

Kőszegen: János Gyula fűszer s csemege kereskedésében.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák**, (Galandos-olajjal.)
Millió embernek a szer visszaadta teljes **egészségét!**
Eik galandoragban és gyomorbaiban szenvednek.

Pántlikagilisztá fejestől,
a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jóállás mellett, a legrovidabb idő alatt (6 percz alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitünő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményért jóállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagilisztá férőg sinne is jelen van. — Az élekor megjelölendő. — Tűrvényes és vedve. Egy eredeti doboz pontos használat utasítással a bel- és kölföld részére 4 frt pontai utánvittel vagy 3.50 előre való beküldéssel. A pántlikagilisztá tünetei a következők: Az arca halványasárga, bágyadt tekintet, kék szemkivágás, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztéshibesség, étvágytalanság felválva mohó étvágytalansággal, gyakori rohamok vagy éppen ájulások a esődülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag fel-szállása egész a nyakig, nyúlószegegytelenség, a test megdagadása, gyomor-sav, gyomorhív, gyakori felbőgés, belgörgés, hengergörgetés, hullámszerű mozgások, szúró, szívó fájdalmak és szarások a belekben, szívtubogás, a vérkeringés rendelleneségei, különösen náknál, gyakori véletlenül beálló főfájás, a buszmorángra való hajlam, életuntagság és a halál óhajtsága.

Egyedül valódi kapható: **Schneider József** gyagyazarsznel, Kenlezsau, Fő-utca 45. (Dálmagyarország.)